

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Enric ANGLADA FORS
Concepció BARON MORA
Jacques RICHIARDI

Andorra la Vella, vint-i-tres de març del dos mil setze.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000083/2015 seguida pels presumptes delicte menor de maltractaments en l'àmbit domèstic i contravenció penal d'amenaçes lleus, contra A. G. P., nascut el dia 02 de desembre del 1974 a Encamp, fill de Jordi i de Maria Dolors, de nacionalitat andorrana, domiciliat a Encamp, i defensat pel Lletrat Sr. Josep Antoni Parramon Llavet, sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Alexandra Cornella Solà i actuant de ponent i redactor de la sentència, Enric Anglada Fors.

RESULTANT PRIMER: Són fets provats i així es declara que el processat A. G. P., nascut en data 2 de desembre del

1974, de nacionalitat andorrana i amb antecedents penals no computables als efectes de reincidència en el marc de la present causa, des del mes d'octubre de l'any 2011 i fins al dia 5 de maig de l'ant 2014, mantingué una relació de parella amb J. D. E., durant la qual i d'ençà mitjans de l'any 2012, quan aquesta es trobava embarassada d'una filla que tingueren en comú, va sofrir agressions físiques per part del processat, sense però haver patit mai cap lesió que hagués requerit d'assistència mèdica per la seva curació i sense haver-ho denunciat en cap ocasió per la por que li tenia.

Així mateix, en data 5 de maig del 2014, el processat A. G. P., que arribà a casa amb signes d'haver begut, començà a discutir amb J. D. E., trobant-se a l'habitació conjugal, ubicada a la part superior del dúplex on vivien, pegant-la i manifestant-li que si no li deia de que havia parlat amb una amiga de la parella, la llençaria escales avall, arribant seguidament els agents del Servei de Policia, que havien estat requerits pel fill menor de J. D. E., degut a que els seus pares s'estaven barallant, motiu que provocà que J. D. E. marxés del domicili conjugal.

RESULTANT SEGON: El Ministeri Fiscal qualifica els fets com a constitutius del delicte menor de maltractament en l'àmbit domèstic i de la contravenció penal d'amenaques lleus, tipificats als articles 114.1 i 478 del Codi Penal, del qual en considera responsable, en concepte d'autor, al processat A. G. P. sense que concorrin circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

Demana s'imposi a l'encausat, pel delicte menor, la pena de deu mesos de presó condicional qualificada a no entrar en contacte amb J. D. E., amb un termini de suspensió de la condemna de 4 anys i, per la contravenció penal una pena de 15 dies d'arrest nocturn condicional amb el mateix termini de suspensió de la condemna, així com el pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, demana que el processat indemnitzi a J. D. E. en la quantitat de 1.500 € en concepte del perjudici moral sofert.

En l'acte del judici oral ratifica el seu escrit de qualificació provisional, elevant-lo a definitiu.

RESULTANT TERCER: La defensa de A. G. P.. manifesta no estar d'acord ni amb l'exposició dels fets ni amb la qualificació jurídica efectuada pel Ministeri Fiscal, considerant que no hi ha cap prova dels fets incriminats al seu defensat, demanant la lliure absolució del mateix.

El dia de la vista oral, ratifica i eleva a definitiu el seu escrit de qualificació provisional.

CONSIDERANT PRIMER: Els fets declarats provats, que succeïren el dia 5 de maig del 2014, són legalment constitutius del delictes menor de maltractament en l'àmbit domèstic i de la contravenció penal d'amenaçes lleus, tipificats als articles 114.1 i 478.2 Codi Penal, puix que del relat fàctic realitzat resulta amb força d'evidència la concurrència dels elements configuradors del tipus penals ans esmentats.

CONSIDERANT SEGON: En els delictes de maltractament en l'àmbit domèstic, habitualment executats en la privacitat, és corrent trobar-se com a única prova directa les versions de l'acusat i de la víctima, normalment contradictòries, per la qual cosa el testimoni d'aquesta última ha de tenir eficàcia suficient per a desvirtuar el principi de presumpció d'innocència sempre i quan no hi hagi raons objectives que li restin credibilitat. Aquest testimoni però haurà de sotmetre's a contradicció de les parts i haurà de ser apreciat pel Tribunal tenint en compte l'absència en la víctima de qualsevol mòbil de ressentiment o enemistat vers l'acusat, que pugui comprometre la seva credibilitat, l'existència i fermesa de la víctima en la seva declaració acusatòria, reiterada en el temps.

En el present cas, els fets que han donat lloc als referits il·límits penals han quedat sobradament acreditats en el curs de la present causa, tant per les declaracions de la pròpia víctima, que sempre ha mantingut la mateixa versió i quin testimoni la jurisprudència li atorga eficàcia probatòria suficient, sempre, com és el cas, en que les seves manifestacions hagin estat constants i fermes, com pel resultat de l'informe d'intervenció psicosocial realitzat per l'Educadora Social 3 i la Psicòloga 3 d'Atenció Integral a la dona víctima de violència de gènere de la Àrea d'atenció social primària del Ministeri de Salut i Benestar el Govern d'Andorra que consta als folis 36 i següents. En efecte, en dit informe, no sols expliquen els episodis de violència de gènere patits per la víctima, sinó que també fan menció a que no tenen cap dubte respecte de la mateixa, essent la típica persona que reuneix els trets que la identifiquen, a part de que està present en dita víctima tot el cicle de la violència, el qual es caracteritza per una acumulació de tensió, l'esclat a on es presenten els episodis de violència psicològica i física i la fase de lluna de mel. Tampoc es pot obviar que el discurs de la víctima és altament creïble per la seva consistència, lògica i l'adequació de les emocions al relat, cosa que poden afirmar de forma rotunda, atès que encara es troba en seguiment psicològic des del mes de maig del 2014, en el que l'equip d'atenció a la dona maltractada l'està visitant de manera regular, el qual posa de relleu també que J. D. E. presenta el síndrome d'Estocolm, puix que al llarg de la seva relació i durant el seguiment psicològic intenta justificar i minimitzar les conductes violentes de la seva ex parella, mostrant inclús ambivalència, doncs si bé es capaç de reconèixer les agressions en algunes ocasions, en altres les justifica, i per aquest motiu no ha denunciat la immensa majoria de les sofertes, degut a la seva actitud de submissió en la seva relació i a la por que té vers al processat pel tema dels fills i la dependència econòmica.

D'altra banda, s'ha d'esmentar que resulten jurídicament irrelevants als efectes de la constitució dels il·límits penals que s'imputen a A. G. P. en la present causa, les manifestacions fetes -per primera vegada en el plenari- per part d'una amiga del processat, que també ho havia estat amb anterioritat de la víctima, així com de la germana d'aquell, tota vegada que, a part de cap

d'ambdues es trobaven presents al domicili de la parella el dia 5 de maig del 2014, quan a la primera, ha explicat que va deixar de tenir relació amb J. D. E. al poc temps de quedar aquesta embarassada, que fou precisament quan encara no hi havia hagut cap tipus de violència entre la parella, doncs la víctima sempre ha referit el començament de la mateixa en el setè mes de l'embaràs, i pel que fa la segona, ha manifestat no haver viscut la convivència del seu germà amb la Judith, tot i que tant una com l'altra afirmen rotundament i sense cap mena de acreditació que J. D. E. es una mentidera compulsiva i que bevia en excés, la qual cosa evidència una parcialitat en el seu testimoniatge i una falta d'objectivitat, que a més, ha estat desvirtuada per la declaració de les dues professionals que estant fent el seguiment psicològic de la víctima, les quals han remarcat la seva credibilitat, així com han asseverat que mai l'han vist beure alcohol, ni han notat en les varies visites realitzades que fes alè d'alcohol, per la qual cosa, no creuen que tingués problemes d'aquesta indole.

CONSIDERANT TERCER: Dels dits il·límits penals n'és responsable, en concepte d'autor, el processat A. G. P., per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del vigent Codi Penal.

CONSIDERANT QUART: No concorren en el processat circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

CONSIDERANT CINQUÉ: A efectes de determinació de la pena, el Tribunal, a l'empara de l'establert a l'article 56 del Codi Penal, tindrà en compte la personalitat de l'acusat així com la gravetat dels fets comesos i la seva negació, per la qual cosa escau imposar-li la mateixa pena interessada pel Ministeri Públic i amb caràcter de qualificada a no entrar en contacte amb la víctima.

CONSIDERANT SISÉ: Tot responsable criminalment d'un il·límit penal ho és també civilment, de conformitat amb el que

estableix l'article 90 del Codi Penal, i, per tant, procedeix declarar la responsabilitat civil del processat, en quan haurà d'indemnitzar a la perjudicada, pel perjudici moral sofert, en la quantitat de 1.500 €, que s'estima adient i ponderada a les circumstàncies del cas enjudiciat.

CONSIDERANT SETÉ: D'acord amb el que disposen els articles 100.2 del Codi Penal, i 174, 175 i 181.3 del Codi de Procediment Penal, cal imposar a l'acusat, el pagament de les despeses processals causades.

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

F A L L E M : Que hem de condemnar i condemnem a A. G. P., com a responsable penalment en concepte d'autor, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, del delictes menor de maltractament en l'àmbit domèstic a la pena de DEU MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL QUALIFICADA A NO ENTRAR EN CONTACTE AMB LA VÍCTIMA PER UN PERÍODE DE DEU MESOS, amb un termini de suspensió de la pena de dos anys, i de la contravenció penal d'amenaques lleus, a la pena de QUINZE DIES D'ARREST NOCTURN CONDICIONAL, amb el mateix termini de suspensió de la pena, així com al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, es condemna al processat A. G. P. a abonar a Sra. J. D. E. l'import de MIL CINCENTS EUROS (1.500 €).

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs d'apel·lació davant del Tribunal de Corts en el termini de quinze dies següents a la seva notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.